

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8209202284
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8209202284.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkýň: 1. W. O.ej, nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v K., na ul. C. Č.. XXX/X, 2. M. O.ej, nar. 0X.XX.XXXX, bývajúcej vo A., na ul. V. Č.. XXX/X, 3. M. C.ej, nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v A., na ul. R. Č.. XX/X a 4. Q. O.ej, nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v K. C. Č.. XX, právne zastúpených: JUDr. Ivetou Petejovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, na ul. Hlavnej č. 20, proti žalovanému: BARDEJOVSKÉ KÚPELE, a.s., so sídlom v Bardejovských Kúpeľoch, IČO: 36 168 301, právne zastúpenému JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom v Bardejove, na ul. Partizánskej č. 5, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 11.03.2020 č.k. 2C 97/2009-564 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalobkyniam sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 4.180,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 12 % ročne od 10.01.2004 do zaplatenia, žalobkyniam v 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne sumu 2.090,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 12 % ročne od 10.01.2004 do zaplatenia a žalobkyni v 4. rade sumu 6.270,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 12 % ročne od 10.01.2004 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyniam priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo užívaním vily „Kanárik“ vlastnícky patriacej žalobkyniam, resp. ich právnym predchodcom bez poskytnutia akejkoľvek protihodnoty. Spornou skutočnosťou nebolo ani obdobie, počas ktorého malo dochádzať k bezdôvodnému obohateniu, teda, že tomu v danom prípade bolo v období od 01.05.2000 do 30.04.2001, ani výška úroku z omeškania, ku ktorému má nezaplatením sumy dochádzať vo výške 2 -násobku diskontnej sadzby Národnej banky Slovenska platnej v čase začiatku omeškania. Spornou zostala výška nájmu, pri posúdení ktorej sa vychádzalo z vykonaného dokazovania, zohľadňujúc právne závery stabilizované vo vzťahu k obdobiu od 14.05.1997 do 30.04.2000 vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 6C 57/2009 a vo vzťahu k obdobiu od 01.05.2001 do 21.11.2001 vo veci vedenej Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4 C 131/2003. V označených veciach vykonané znalecké dokazovanie zamerané na stanovenie predpokladaného obvyklého nájomného v konkrétnom čase a mieste je plne aplikovateľné aj pre ustálenie záverov v danej právnej veci. Na základe predložených odborných vyjadrení a ich doplnení reflektujúcich opodstatnené námietky strán k ich obsahu, ktoré prešli opakovanou súdnou kontrolou, súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z odborného záveru, že žalobkyniam patrí pre rok 2000 obvyklý denný nájom v sume 33,72 eur a pre rok 2001 denný obvyklý nájom v sume 35,66 eur.

3. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

4. Pri rozhodovaní o trovách sa vychádzalo z toho, že žalobkyne základ svojho nároku v konaní preukázali a výška samotného bezdôvodného obohatenia vzhľadom na absenciu akýchkoľvek zmluvných dojednaní o zmluvnej výške nájomného, resp. výška obvyklého nájomného bola závislá od odborného posúdenia znalcom, ktoré bolo žalobkyňami predložené až po vykonaní znaleckého dokazovania v súvisiacich súdnych konaniach. Nakoľko rozhodnutie záviselo od výsledkov znaleckého dokazovania, napriek súčasnej právnej úprave obsiahnutej v ust. § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p., súdu nebráni nič, aby priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom výpočet konkrétnej výšky trov konania sa má odvíjať od priznanej sumy istiny v právoplatnom rozsudku, teda od prísudku.

5. Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok vo výroku o trovách zmeniť tak, aby žalobkyniam bol priznaný voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,22 % z priznanej sumy. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania priznané nebolo. Ako dôvod uviedol, že konanie začalo pred účinnosťou Civilného sporového poriadku a súd postupoval podľa ust. § 470 ods. 1 tohto právneho predpisu. Neprihliadol však na ustanovenie § 251 C.s.p., podľa ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatnením alebo bránením práva. Z výsledkov dokazovania jednoznačne vyplýva, že základ predmetu konania nebol sporný medzi stranami a žalobkyne základ nároku a dobu jeho trvania dokazovať nemuseli. Spornou bola len výška bezdôvodného obohatenia. Pri rozhodovaní o trovách sa malo vychádzať z ust. § 255 ods. 2 C.s.p., pretože žalobkyne v 1. až 4. rade vo veci samej mali len čiastočný úspech.

6. Žalobkyne navrhli rozsudok v napadnutom výroku o trovách ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

8. Pri rozhodovaní o trovách sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v celom rozsahu odkazuje.

9. V danom prípade predmetom konania bola nároky žalobkyň na vydanie bezdôvodného obohatenia. Výška uplatňovaných nárokov teda bez akýchkoľvek pochybností závisela od znaleckého posudku. Aj keď Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., uvedené neznamena, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku. Pri uplatňovaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo povinnosťou žalobkyň v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od znaleckého posudku. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie ustanovenia § 255 C.s.p. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj vtedy, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od znaleckého posudku.

10. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a úspešným žalobkyniam priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

12. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).